

Sygn. akt I C 619/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: sekretarz sądowy S. N.

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2016 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko D. D.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. przyznaje kuratorowi ustanowionemu dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej D. D. – radcy prawnemu A. B. od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Słupsku wynagrodzenie w kwocie 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) i zwrot wydatków w kwocie 4,20 zł (cztery złote i 20/100).

sygn. akt I C 619/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego, wniosła pozew przeciwko D. D. (poprzednie nazwisko J.) o zapłatę kwoty 912,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 806,35 zł od dnia 28.12.2012 roku do dnia zapłaty;

- 104,17 zł od dnia 7.05.2013 roku do dnia zapłaty;

- 2,30 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

Powód domagał się zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów opłaty od pozwu, zastępstwa procesowego według norm przepisanych, dwóch opłat skarbowych od pełnomocnictwa, opłaty w wysokości 31 zł za udostępnienie danych osobowych z Centrum Personalizacji Dokumentów MSW Wydziału Udostępniania Danych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dostarczał paliwo gazowe do lokalu położonego w G. przy ulicy (...) na podstawie umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego z dnia 4.04.2011 roku zawartej z pozwaną.

powód wywiązał się z zobowiązań wynikających z przedmiotowej umowy i w związku z tym wystawił faktury za pobrane paliwo gazowe.

Pozwana nie kwestionowała ilości zużytego paliwa gazowego wskazanej na fakturach VAT, nie zgłaszała zastrzeżeń co do sposobu obliczenia cen i opłat, ani do wielkości kwot wynikających z faktur.

Wysokość należności z tytułu dostarczanego paliwa ustalana była odpowiednio na podstawie obowiązujących u powoda taryf dla dostawy paliwa gazowego zatwierdzanych decyzjami Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Ilość pobranego paliwa ustalana była według wskazań układów pomiarowych. Odczytów liczników w imieniu powoda dokonywali upoważnieni pracownicy na podstawie odczytu rzeczywistego ustalonego osobiście lub podawanego przez pozwaną.

Roszczenia wynikające z umowy zawartej z pozwaną przeszły na powoda na mocy umowy przeniesienia zorganizowanej części przedsiębiorstwa tytułem wkładu niepieniężnego na pokrycie kapitału zakładowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Pozwana D. D. (poprzednie nazwisko J.), reprezentowana przez kuratora ustanowionego dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej w osobie radcy prawnego, w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podniosła zarzut braku zużycia paliwa gazowego w wysokości wskazanej w fakturach VAT, braku obowiązku zapłaty opłaty abonamentowej, opłaty sieciowej zmiennej i opłaty sieciowej stałej wskazanej w fakturach VAT, braku obowiązku zapłaty należności wskazanej w nocie odsetkowej.

Kurator ustanowiony dla nieznanej z miejsca pozwanej wniosł o przyznanie wynagrodzenia według norm przepisanych w wysokości dwukrotności stawki minimalnej (bez podatku VAT) i zwrotu poniesionych wydatków w kwocie 4,20 zł.

W uzasadnieniu odpowiedzi wskazano, że powód nie wykazała wysokości dochodzonego żądania, w szczególności poprzez wykazanie, że pozwana zużyła paliwo gazowe w ilościach wskazanych w fakturach VAT (322 m³ i 49 m³).

Pozwana zarzuciła, że powód nie wykazał obowiązku uiszczenia opłat abonamentowej, sieciowej zmiennej i sieciowej stałej, ani zasad na jakich są obliczane, zwłaszcza gdy w pierwszej fakturze wskazano opłaty, a w drugiej jedynie opłatę zmienną.

Zdaniem pozwanej powódka nie wyjaśniła w jaki sposób w oparciu o jakie kryteria i stawki zostało obliczone wynagrodzenie dochodzone pozwem. Ponadto powód nie udowodnił, że przysługuje mu kwota 2,30 zł wynikająca z noty odsetkowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4.04.2011 roku została zawarta umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...) pomiędzy sprzedawcą (...) Spółką Akcyjną w W. a odbiorcą D. J..

Na mocy § 1 ust. 1, 2, 4 i 5 umowy sprzedawca zobowiązał się dostarczać paliwo gazowe gazu ziemnego 2. rodzina, grupa E przy ciśnieniu nie mniejszym niż 1,6kPa do instalacji znajdującej się w lokalu/obiekcie odbiorcy na adres: G., ul. (...).

Odbiorca zobowiązał się, że w lokalu/obiekcie wskazanym w § 1 ust. 1 będzie odbierał paliwo gazowe przez następujące urządzenie gazowe: kocioł gazowy dwufunkcyjny do 24kW, 1 sztuka.

W dniu zawarcia umowy kompleksowej odbiorca jest zakwalifikowany zgodnie z zasadami zawartymi w taryfie do grupy taryfowej: W2, właściwej dla miejsca odbioru paliwa gazowego z sieci operatora, o którym mowa w § 3 ust. 1, dla której moc umowna wynosi do 10 m³/h dla gazu ziemnego wysokometanowego lub gazu propan – butan albo do 25 m³/h dla gazu ziemnego zaazotowanego, a roczny pobór wynosi 1.200 m³.

Zmiana grupy taryfowej następuje nie częściej niż raz na 12 miesięcy, chyba że taryfa stanowi inaczej. Jeżeli zostanie stwierdzone zużycie paliwa gazowego w ilości, która daje podstawę do zakwalifikowania odbiorcy do innej grupy taryfowej, odbiorca będzie rozliczany według cen i stawek opłat właściwych dla tej innej grupy taryfowej, na zasadach określonych w taryfie. Zmiana grupy taryfowej, zgodnie z zasadami określonymi w taryfie, nie wymaga zmiany umowy i zachowania formy określonej w §6 (forma pisemna pod rygorem nieważności).

Zgodnie z § 3 ust. 1 umowy odbiorca zobowiązał się, że będzie nabywał i odbierał paliwo gazowe wyłącznie w celu jego zużycia na potrzeby gospodarstwa domowego, niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej ani zawodowej w ilości do 10 m³/h dla gazu ziemnego wysokometanowego lub gazu propan – butan albo do 25 m³/h dla gazu ziemnego zaazotowanego.

Na podstawie § 4 ust. 1 i 2 umowy własność paliwa przechodzi na odbiorcę po dokonaniu pomiaru na wyjściu z gazomierza.

Ustalenie wysokości wynagrodzenia należnego sprzedawcy z tytułu dostarczania paliwa gazowego dokonywane będzie odpowiednio według cen i stawek opłat oraz zasad rozliczeń określonych szczegółowo w taryfie i w niniejszej umowie.

Jak stanowi § 5 ust. 1 i 2 zdanie pierwsze umowy rozliczenie zużycia paliwa gazowego będzie odbywało się w okresach rozliczeniowych nie dłuższych niż 12 miesięcy.

Wniesienie reklamacji nie zwalnia odbiorcy z obowiązku terminowej zapłaty należności wynikającej z umowy kompleksowej w wysokości, która nie jest sporna.

Na podstawie § 10 ust. 1 i 3 umowy integralną część umowy kompleksowej stanowią następujące załączniki:

a/ ogólne warunki umowy;

b/ taryfa (lub wyciąg z taryfy).

W przypadku sprzeczności pomiędzy postanowieniami umowy kompleksowej, a postanowieniami ogólnych warunków umowy rozstrzyga treść postanowień zapisanych w umowie kompleksowej.

(dowód: umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego z dnia 4.04.2011 roku k. 16 – 17)

Na D. J. została wystawiona faktura VAT nr (...) z dnia 12.12.2012 roku za okres 2.10.2012 roku – 4.12.2012 roku, w której wskazano:

- grupę taryfową: W3-6;

- odczyt poprzedni: rzeczywisty na dzień 2.10.2012 roku, 76 m³;

- odczyt bieżący: rzeczywisty na dzień 4.12.2012 roku, 398 m³;

- zużycie 322 m³.

W fakturze wskazano składowe opłat:

- paliwo gazowe, ilość 322 m³, cena netto 1, (...), wartość netto 421,05, VAT 96,84, brutto 517,89;

- opłata abonamentowa, ilość 2mc, cena netto 8,2000, wartość netto 16,40, VAT 3,77, wartość brutto 20,17;

- opłata sieciowa zmienna, ilość 322 m³, cena netto 0, (...), wartość netto 135,50, VAT 31,17, wartość brutto 166,67;

- opłata sieciowa stała, ilość 2 mc, cena netto 42,0500, wartość netto 84,10, VAT 19,34, wartość brutto 103,44.

Faktura została wystawiona na łączną kwotę 808,65 zł z terminem płatności 27.12.2012 roku.

(dowód: kopia faktury VAT z dnia 12.12.2012 roku k. 18)

Na D. J. została wystawiona faktura VAT nr (...) z dnia 22.04.2013 roku za okres 4.12.2012 – 23.12.2012 roku, w której wskazano:

- grupę taryfową: W3-6;
- odczyt poprzedni: rzeczywisty na dzień 4.12.2012 roku, 398 m³;
- odczyt bieżący: finalny na dzień 23.12.2012 roku, 447 m³;
- zużycie 49 m³.

W fakturze wskazano składowe opłat:

- paliwo gazowe, ilość 49 m³, cena netto 1, (...), wartość netto 64,07, VAT 14,74, brutto 78,81;
- opłata abonamentowa – 0;
- opłata sieciowa zmienna, ilość 49 m³, cena netto 0, (...), wartość netto 20,62, VAT 4,74, wartość brutto 25,36;
- opłata sieciowa stała – 0.

Faktura została wystawiona na łączną kwotę 104,17 zł z terminem płatności 6.05.2013 roku.

(dowód: kopia faktury VAT z dnia 22.04.2013 roku k. 19)

Na D. J. została wystawiona nota odsetkowa nr (...) z dnia 12.12.2012 roku na kwotę 2,30 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 27.12.2012 roku.

W nocie wskazano:

- dowód (...) z dnia 5.10.2012 roku na kwotę 93,38 z terminem płatności 19.10.2012 roku, data zapłaty 13.11.2012 roku, odsetki za okres 20.10.2012 – 13.11.2012 roku – kwota odsetek 0,83;
- dowód (...) z dnia 5.10.2012 roku na kwotę 118,18 z terminem płatności 19.10.2012 roku, data zapłaty 13.11.2012 roku, odsetki za okres 20.10.2012 – 13.11.2012 roku – kwota odsetek 1,47.

(dowód: kopia noty odsetkowej z dnia 12.12.2012 roku k. 20)

W dniu 1.08.2014 roku została zawarta umowa w formie aktu notarialnego przeniesienia zorganizowanej części przedsiębiorstwa tytułem wniesienia wkładu niepieniężnego na pokrycie kapitału zakładowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

(dowód: wypis aktu notarialnego z dnia 1.08.2014 roku rep. A nr (...) k. 28 – 67)

Roszczenia wynikające z umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...) z dnia 4.04.2011 roku zawartej pomiędzy sprzedawcą (...) Spółką Akcyjną w W. a odbiorcą D. J. przeszły na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było zawarcie przez (...) Spółką Akcyjną w W. a D. D. (poprzednie nazwisko J.) umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego. Niesporne było również przejście na powoda wierzytelności przysługujących wobec pozwanej z tytułu zawarcia tej umowy.

Sporne w sprawie było zużycie przez pozwaną paliwa gazowego w ilościach podawanych w fakturach VAT, zasady i obowiązek zapłaty poszczególnych opłat wskazanych w fakturach, jak również uprawnienie powoda do dochodzenia kwoty 2,30 zł wskazanej w nocie odsetkowej.

Ciążar wykazania tych okoliczności, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., ciążył na powodzie. Powód temu obowiązkowi nie sprostał.

Na mocy przepisu art. 47 ust. 1, 2, 2a, c, d, ust.3 i 4 ustawy z dnia 10.04.1997 roku Prawo energetyczne (Dz.U.2012, 1059 j.t.) o treści obowiązującej w dacie zwierania przez pozwaną umowy kompleksowej dostawy gazu:

1. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, oraz proponują okres ich obowiązywania. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje przedkładają Prezesowi URE taryfy z własnej inicjatywy lub na żądanie Prezesa URE.

2. Prezes URE zatwierdza taryfę bądź odmawia jej zatwierdzenia w przypadku stwierdzenia niezgodności taryfy z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44-46.

2a. Prezes URE, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, zatwierdza, na okres nie dłuższy niż 3 lata, taryfę zawierającą ceny i stawki opłat w wysokości nie wyższej niż ceny i stawki opłat obowiązujące przed jej przedłożeniem Prezesowi URE, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

1)zawarte w taryfie warunki stosowania cen i stawek opłat nie uległy zmianie;

2)udokumentowane i opisane we wniosku zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, której dotyczy taryfa, nie uzasadniają obniżenia cen i stawek opłat zawartych w taryfie;

3)dla proponowanego we wniosku okresu obowiązywania taryfy lub dla części tego okresu nie został ustalony współczynnik korekcyjny, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3 lit. a.

2c. W przypadku upływu okresu, na jaki została ustalona taryfa, do dnia wejścia w życie nowej taryfy stosuje się taryfę dotychczasową, jeżeli:

1)decyzja Prezesa URE nie została wydana albo

2)toczy się postępowanie odwoławcze od decyzji Prezesa URE.

2d. Taryfy dotychczasowej, o której mowa w ust. 2c, nie stosuje się, jeżeli decyzja Prezesa URE odmawiająca zatwierdzenia taryfy jest uzasadniona koniecznością obniżenia cen i stawek opłat poniżej cen i stawek opłat zawartych w dotychczasowej taryfie i wynika z udokumentowanych i opisanych zmian zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej.

3. Prezes URE:

1)ogłasza w Biuletynie URE, na koszt przedsiębiorstwa energetycznego, zatwierdzone taryfy dla paliw gazowych i energii elektrycznej - w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia taryfy;

2)kieruje do ogłoszenia, na koszt przedsiębiorstwa energetycznego, we właściwym miejscowo wojewódzkim dzienniku urzędowym zatwierdzone taryfy dla ciepła - w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia taryfy.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

Zgodnie z przepisem art. 5 ust. 6 przywołanej ustawy Prawo energetyczne, obowiązującego w dacie wystawiania faktur VAT złożonych do pozwu, sprzedawca paliw gazowych lub energii powinien powiadomić odbiorców o podwyżce cen lub stawek opłat za dostarczane paliwa gazowe lub energię określonych w zatwierdzonych taryfach, w ciągu jednego okresu rozliczeniowego od dnia tej podwyżki.

Treść umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego wskazuje obowiązująca pozwaną grupę taryfową W2 w dacie zwarcia umowy. Taryfa ta stanowiła integralną część umowy. W fakturach VAT załączonych do pozwu powołano się na grupę taryfową W3 – 6. Taryfa, w oparciu o którą miały zostać naliczone w fakturach VAT opłaty pozwanej nie została złożona jako dowód w sprawie.

Powód również nie wykazał zasad naliczania obciążających pozwaną opłat, w tym abonamentowej, sieciowej zmiennej i sieciowej stałej. Integralną część umowy stanowiły ogólne warunki umowy, które nie zostały złożone w poczet materiału dowodowego.

Oprócz uprawnienia do naliczania poszczególnych opłat sporna była również ilość zużytego paliwa gazowego. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał jedynie, że ustalona była na podstawie układów pomiarowych, a odczytów liczników dokonywali sami pracownicy na podstawie odczytu rzeczywistego ustalonego osobiście bądź podanego przez pozwaną. Powód nie udowodnił spornej okoliczności jak faktycznie została ustalona ilość zużytego paliwa gazowego. Poprzestał na oświadczeniu zawartym w pozwie.

Jednocześnie w fakturach VAT posługiwano się pojęciem odczytu rzeczywistego i finalnego. Powód nie wskazał, ani nie udowodnił, jak został przeprowadzony odczyt finalny zużycia paliwa gazowego.

Materiał dowodowy zaoferowany przez powoda, wobec zarzutów zgłoszonych przez stronę pozwaną, nie pozwalał na weryfikację czy wielkości podane w fakturach VAT zostały prawidłowo naliczone i czy w związku z powyższym kwoty dochodzone pozwem przysługują powodowi. Faktury VAT nie stanowią dowodu na okoliczność tego, że kwoty wskazane na fakturach przysługują powodowi, ani na okoliczność faktycznego zużycia paliwa gazowego. Z kolei wielkości te, ani zasady ustalania zużycia nie wynikają z umowy kompleksowej z dnia 4.04.2011 roku.

Powód również nie udowodnił faktu wystawienia faktur VAT wskazanych w nocie odsetkowej, albowiem nie załączył ich do pozwu, ani nie wykazał opóźnienia w zapłacie kwot wynikających z tych faktur. Brak więc podstaw do przyjęcia, że powodowi przysługuje kwota w wysokości 2,30 zł wynikająca z noty odsetkowej.

Mając na uwadze powyższe sąd - wobec braku wykazania, że pozwana jest zobowiązana do zapłaty kwot dochodzonych pozwem - na podstawie przepisu art. 353 § 1 k.c. powództwo oddalił, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Powód uiszczył zaliczkę na poczet wydatków związanych z ustanowieniem kuratora kwotę w wysokości 400 zł.

Na mocy przepisu § 1 ust. 1 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13.11.2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z dnia 9 grudnia 2013 r.) w zw. z § 6 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (DZ.U. 2013, 490 j.t.) sąd przyznał

kuratorowi ustanowionemu dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej D. D. – radcy prawnemu A. B. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku wynagrodzenie w kwocie 180,00 zł i zwrot wydatków w kwocie 4,20 zł, o czym orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku.